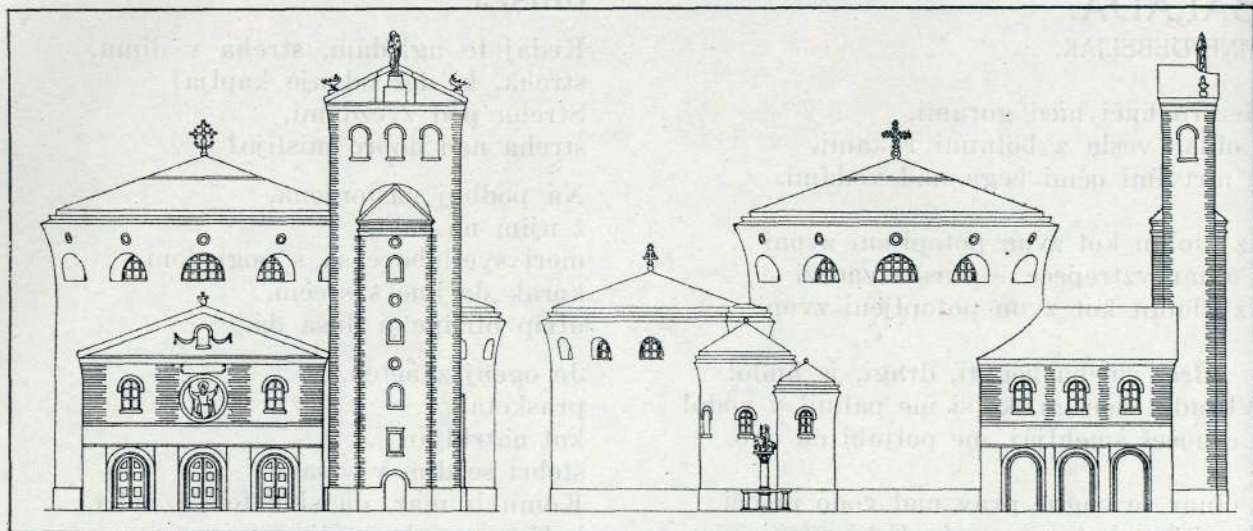

ARHITEKTURNA ŠOLA J. PLEČNIKA: NAČRT II. ZA CERKEV SV. MAGDALENE
V MARIBORU.

IZ SAMOTE.

VLADIMIR PREMUR.

I.

Glejte, krmarji, brodarji, porodil se je dan iz mesa
in prišli so popotniki
in obesili so mu meglene sape na tilnik,
krvaveč v gorečem miru.
Ta mir je zavladal nad prepadi,
kjer je stal človek, ponosno strmeč
v sinjo brezdanjost.

Prikovali so mu roke in noge,
pripeljali so mu v požaru reko krvi,
vladarju brezdomja,
grozi črnih noči. —

Tedaj je priplavalo izza šumečih dreves v daljnem pogonu
neodrešeno hrepenenje kipečih misli in je vpilo:
»Dajte, povežite svoje duše na vozove brezdanjosti
in pojte čast gospodu brezdanjih trum, ki vas je rodil iz
obeljenih korenin svojega telesa v trpljenju!
Ali ne vidite, kako se seče skozi zamrzle, ledene
planjave, skozi rastoče gore in trepetajoče drevje prvo
in zadnje spoznanje?
Saj je zemlja žrtvenik, kakor skalno zidovje,
izročen v vrtincih vetrovom; na njem gore v žgalnih
daritvah duše človeške —«